

Η ΒΙΒΛΟΣ ΟΔΗΓΕΙ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ

Μια θαυμαστή επιβεβαίωση της γνησιότητας της Βίβλου!

<http://www.diakrisis.gr/articles.php?lng=gr&pg=48>

"Αιώνες τώρα η Βίβλος ζει μέσα στην καρδιά των Ιουδαίων", είχε πει ο Δαβίδ Μπεν Γκουριόν, ο δημιουργός του σύγχρονου Ισραήλ. Σήμερα η σημασία της Βίβλου είναι ακόμη μεγαλύτερη για τους Ισραηλίτες, αφού σ' αυτήν στηρίζονται για να ξαναβρούν τον λησμονημένο πλούτο της χώρας τους.

Ας πάρουμε ένα παράδειγμα: Όλοι πίστευαν ότι το υπέδαφος της Παλαιστίνης δεν περιείχε μέταλλα. Αλλά ο ραββίνος Νέλσον Γκλουέκ, αρχαιολόγος, ειδικός σε βιβλικά ζητήματα, είχε διαφορετική γνώμη. Ο Γκλουέκ δεν μπορούσε να ξεχάσει το έβδομο κεφάλαιο του Α' Βασιλέων (εδ. 45, 46), όπου περιγράφονται τα χυτήρια του βασιλιά Σολομώντα: "Πάντα δε ταύτα τα σκεύη, τα οποία ο Χειράμ έκαμεν εις τον βασιλέα Σολομώντα δια τον οίκον του Κυρίου, ήσαν εκ χαλκού λαμπρού. Εν τη πεδιάδι του Ιορδάνου έχυσεν αυτά ο βασιλεύς εν γη αργιλλώδει".

Ο Γκλουέκ ήξερε πως με τη λέξη "χαλκός" θα εννοούσε ασφαλώς τον ορείχαλκο. Αλλά ακόμη και αν τα ορυχεία του Σολομώντα υπήρξαν πραγματικά, έχουν χαθεί από τη μνήμη των ανθρώπων εδώ και τρεις χιλιάδες χρόνια σχεδόν. Ωστόσο ο Γκλουέκ ήταν πεπεισμένος για την ύπαρξή τους, και για να τα βρει διέθεσε περισσότερα από 20 χρόνια στην Παλαιστίνη, εξερευνώντας σπιθαμή προς σπιθαμή την κοιλάδα του Ιορδάνη και την έρημο Νεγκουέβ.

Μία μέρα του 1934, κάνοντας μία αναγνώριση μερικά χιλιόμετρα νότια της Νεκρής Θάλασσας, ο Γκλουέκ συνάντησε κάτι σωρούς ερειπίων που οι ντόπιοι Άραβες αποκαλούσαν "ερείπια του χαλκού". Σκάβοντας βρήκε τοίχους, καμίνια μαυρισμένα και γεμάτα σκουριές, πράγμα που έδειχνε ότι κάποτε υπήρχε εκεί ένα μεγάλο χυτήριο. Νοτιώτερα βρήκε άλλα επτά παρόμοια καμίνια. Όλα τα αγγεία που βρέθηκαν εκεί χρονολογήθηκαν από την εποχή του Σολομώντος. Τα περίφημα ορυχεία είχαν επιτέλους ανακαλυφθεί.

Τέσσερα χρόνια αργότερα, ο ίδιος ο ραββίνος έφερε στο φως ένα γιγαντιαίο χυτήριο χαλκού κοντά στον κόλπο Ακαμπά. Βρισκόταν στο βάθος μίας στενής κοιλάδας, τόσο καλά τοποθετημένο ώστε ο αέρας που θα φυσούσε μέσα από τα βράχια αναδαύλιζε τις φωτιές. Αυτό ήταν το Ασιόν-Γκαμπέρ, το μεγάλο μεταλλουργικό κέντρο της αρχαίας Παλαιστίνης. "Την πόλη αυτή την ανακάλυψα", εξήγησε ο Γκλουέκ, "ακολουθώντας κατά γράμμα τις υποδείξεις της Βίβλου, στο Α' Βασιλέων" (9:26).

Το 1949 ένας από τους καλύτερους γεωλόγους του Ισραήλ, ο Δρ Μπεν Τορρ, έφυγε με μία ομάδα τεχνικών για να μελετήσει και να εκτιμήσει τα παλιά αυτά ορυχεία χαλκού. Σύμφωνα με τα πορίσματά του, τα μεταλλεία θα μπορούσαν να αποδώσουν αμέσως 100.000 τόννους μέταλλο, και η μελλοντική παραγωγή τους θα μπορούσε να ξεπεράσει τους 200.000 τόννους. Η περιοχή αυτή έχει μεταβληθεί σήμερα σε στρατόπεδο μεταλλωρύχων. Εκατοντάδες άνθρωποι, μαυρισμένοι από τον ήλιο, δουλεύουν με ζέση τη σκαπάνη και το φτυάρι, ενώ πλήθος φορτηγά κινούνται μέσα στη χρυσοκίτρινη σκόνη. "Κάθε φορά που ανακαλύπτουμε μία πλούσια φλέβα", μου είπε ο αρχιμηχανικός Αβραάμ Ντορ, "βρίσκουμε παλιές σκουριές και φουρνέλλα. Καμιά φορά νομίζεις πως οι εργάτες του Σολομώντος έφυγαν μόλις προ ολίγου από το ορυχείο".

Στην παράγκα που χρησιμεύει για γραφείο, υπάρχει στον τοίχο η ακόλουθη φράση από τη Βίβλο: "Ο Κύριος ο Θεός σου θα σε βάλει σε γη αγαθή και πολλή ... γη της οποίας οι λίθοι είναι σίδηρος και από τα όρη της θα βγάζεις μετάλλευμα χαλκού" (Δευτ. 8:7-9).

Τι έγινε όμως για την άλλη υπόσχεση του χωρίου αυτού, την υπόσχεση του σιδήρου; Μερικά χιλιόμετρα έξω από την Βηρσαβεέ ο Δρ Μπεν Τορρ ανακάλυψε απόκρημνες όχθες με φλέβες μετάλλου μαυροκόκκινου. Αφού ανέλυσαν τα δείγματα, οι τεχνικοί εκτίμησαν τα κοιτάσματα σε 15 εκατομμύρια τόννους μεταλλεύματος σιδήρου, με φτωχό όμως περιεχόμενο, που αν αυξηθούν οι παγκόσμιες τιμές θα μπορούσαν να αποδώσουν κέρδη. Τελευταία άλλωστε ανακάλυψαν ένα κοιτάσμα μήκους 1.500 μέτρων με μετάλλευμα υψηλής περιεκτικότητας (60-65%) σε καθαρό σίδηρο, που η εκμετάλλευσή του μπορεί να γίνει εύκολα.

Ένας επιχειρηματίας με δυναμικό και θετικό πνεύμα, ο Ξιέλ Φέντερμαν, καταπιόστηκε να ερευνήσει τη Βίβλο για να ανακαλύψει πετρέλαιο. Το πρώτο σημείο στο οποίο σταμάτησε ήταν το 19ο κεφάλαιο της Γένεσης (εδ. 24 και 26), όπου βρήκε την περιγραφή της καταστροφής των Σοδόμων και Γομόρρων: "Και ο Κύριος έβρεξε πάνω στα Σόδομα και Γόμορα θειάφι και φωτιά από τον Κύριο από τον ουρανό ... και να, ανέβαινε φλόγα από τη γη σαν καπνός καμίνου". Ο Φέντερμαν ανακάλυψε ότι οι φλόγες αυτές που ξεπηδούσαν από τη γη θα προέρχονταν από έκρηξη φυσικών αερίων. Αλλά φυσικά αέρια σημαίνει "πετρέλαιο". Αμέσως λοιπόν ίδρυσε μία εταιρία και έστειλε επί τόπου γεωλόγους. Η μελέτη του εδάφους αποκάλυψε ότι κατά πάσα πιθανότητα θα υπήρχε εκεί πετρέλαιο. Η πρώτη πετρελαιοπηγή του κράτους του Ισραήλ άρχισε να ανοίγεται στις 3 Νοεμβρίου 1953.

Για πολύ καιρό πιστεύαμε ότι το μεγαλύτερο τμήμα της Παλαιστίνης ήταν μία αδιάβατη έρημος. Αλλά στην κοιλάδα του Ιορδάνη και μόνο οι αρχαιολόγοι απέδειξαν ότι υπήρχαν πάνω από 70 παλιοί αγροτικοί οικισμοί, σκορπισμένοι σε μία έκταση 100 χλμ. και εφωδιασμένοι ο καθένας με ένα πηγάδι. Ο Λωτ λοιπόν δεν έλεγε υπερβολές όταν διηγόταν πως "και αφού σήκωσε τα μάτια του, είδε όλη τη χώρα γύρω από τον Ιορδάνη, ότι όλη ποτιζόταν ... ως ο παράδεισος του Θεού" (Γεν. 13:10).

Γιατί το Ισραήλ είναι σήμερα μία χώρα λιγότερο εύφορη από τα βιβλικά χρόνια; Γιατί οι διαδοχικές εισβολές κατέστρεψαν πόλεις και χωριά και έδιωξαν τους γεωργούς. Οι τοίχοι και οι φράχτες έπεσαν, οι κασίκες λεηλάτησαν τους θάμνους που είχαν φυτευτεί, για να εμποδίσουν τις κατολισθήσεις του εδάφους, τα κλιμακωτά χωράφια χάλασαν και τα πηγάδια γέμισαν και άμμο. Οι σημερινοί οικιστές σκέπτονται πως αν ο άνθρωπος μπόρεσε να κάνει τόσες καταστροφές, ο ίδιος θα μπορεί πάλι και να τις διορθώσει.

Ως τώρα ανάμεσα στο Νταν και στη Βηρσαβεέ δημιουργήθηκαν καμιά πενηνταριά αγροκτήματα, κοντά στις παλιές τοποθεσίες που τις επεσήμαναν ειδικοί αρχαιολόγοι. Και τα περισσότερα αγροκτήματα έχουν μία υδραντλία που λειτουργεί πάνω από κάποιο παλιό πηγάδι ή πηγή. Το πηγάδι που ανακάλυψε η Άγαρ στην περιπλάνησή της με το γιο της Ισμαήλ, όταν τους έδιωξε ο Αβραάμ, δίνει σήμερα νερό σε 60 οικογένειες Ρουμάνων Ιουδαίων που έχουν εγκατασταθεί εκεί κοντά, σ' έναν μοναχικό λόφο. Η ισραηλιτική κυβέρνηση ζητάει σήμερα να συνδέσει τα βιβλικά αυτά πηγάδια με ένα σύστημα διωρύγων.

Από χρόνια τώρα οι Ισραηλίτες αγρότες δέχονται τις συμβουλές του Δρος Ουώλτερ Κλάιη Λόουντερμιλκ, που είναι από τους καλύτερους ειδικούς της Αμερικής σε ζητήματα καλλιέργειας και συντήρησης του εδάφους. "Ευτυχώς", λέει ο ίδιος, "η Βίβλος μάς υποδεικνύει ποιες καλλιέργειες είναι καλύτερες για ορισμένες περιοχές. Ξέρουμε π.χ. ότι οι Φιλιστράιοι καλλιεργούσαν δημητριακά γιατί η Βίβλος μάς λέει πως ο Σαμψών έστειλε μέσα στις θημωνιές των Φιλισταίων αλεπούδες με αναμμένους δαυλούς δεμένους στις ουρές τους. Αργότερα, όταν πηγαίνει να δει την κοπέλα που θέλει να παντρευτεί, ο Σαμψών περνάει από τα αμπέλια της Θαμνάθ. Έτσι καλλιεργούμε σήμερα με μεγάλη επιτυχία σιτάρι, ελιές και σταφύλια".

Στη Γένεση αναφέρεται πως ο Ισαάκ έσπειρε ανάμεσα στη Γάζα και στην Βηρσαβεέ και είχε εκατονταπλάσια συγκομιδή. "Η χρονιά εκείνη θα ήταν εξαιρετική, λέει με κάποια ειρωνεία ένας σημερινός αγρότης, αλλά είναι αλήθεια ότι εδώ έχουμε καλύτερη συγκομιδή παρά σε άλλες περιοχές".

Ο αρχαιολόγος Ρ. Μακάλιστερ έφερε στο φως την πόλη Γκεζίρα, που την είχε δώσει προίκα ο Φαραώ στη γυναίκα του Σολομώντα. Εκεί βρήκε και ένα αγροτικό ημερολόγιο, σκαλισμένο στην πέτρα, που έδειχνε τις ημερομηνίες του θερισμού διαφόρων φυτών και κυρίως του λιναριού. Το λινάρι όμως δεν είχε καλλιεργηθεί σ' εκείνη την περιοχή από πολλές γενιές, ενώ σήμερα αποτελεί μία από τις πιο ακμάζουσες καλλιέργειες των αγροτικών συνεταιρισμών.

Η τρομερή έρημος του Νεγκουέβ, νοτίως της Βηρσαβεέ, δεν είχε κατοικηθεί από 1.300 χρόνια, αλλά οι σοφοί διάβασαν στη Βίβλο ότι ο Αβραάμ είχε οδηγήσει εκεί μεγάλα κοπάδια προβάτων και βοδιών. Με τι νερό θα ποτιζόνταν οι βιβλικές αυτές βοσκές; Οι βροχές είναι περιορισμένες. Οι αρχαιολόγοι πιστεύοντας ότι η Βίβλος δεν τους γελούσε, άρχισαν να μελετούν συστηματικά τα περίχωρα, και ανακάλυψαν στους λόφους και στις μικρότερες κοιλάδες ίχνη από αυλάκια πάνω στην πέτρα, ένα ολόκληρο δίκτυο, που θα επέτρεπε τη συγκέντρωση και διατήρηση και της τελευταίας σταγόνας βροχής. Τον Μάιο του 1952, οδηγημένοι από

πεπειραμένους προσκόπους που στον πόλεμο είχαν κάνει περιπολίες στην έρημο Νεγκουέβ, 18 νέοι και νέες έστησαν τις σκηνές τους εκεί, και ύστερα καταπιπίστηκαν με πείσμα να δημιουργήσουν ξανά το βιβλικό σύστημα συντηρήσεως των νερών της βροχής, φτιάχνοντας 40 μικρά αυλάκια σε μία έκταση 25 εκταρίων. Την επόμενη άνοιξη οι προσπάθειές τους ανταμείφθηκαν: μία χλόη πλούσια και πράσινη φύτρωσε στη γη, αρκετή για να θρέψει 300 πρόβατα.

Διαβάζοντας πως ο Ισαάκ είχε ανοίξει πηγάδι κάπου εκεί, ερεύνησαν τα βράχια και την άμμο της περιοχής και στο τέλος βρήκαν πηγάδια σκαμμένα στο ασβεστώδες έδαφος. Σήμερα 37 στέρνες, που καθεμιά τους περιέχει 75.000 λίτρα νερό, εξασφαλίζουν την άρδευση της γης σε ακτίνα 10 χιλιομέτρων.

Ο στρατηγός Γικαέλ Γιαντίν, ως αρχηγός των επιχειρήσεων του ισραηλιτικού στρατού, κατέφυγε στη Βίβλο για να υπερασπίσει τον τόπο. Τον Μάιο του 1948 οι Σύριοι δοκίμασαν να εισβάλλουν στο ισραηλιτικό έδαφος. Αλλά ο στρατηγός, φανατικός αναγνώστης της Βίβλου, ήξερε ότι μία παρόμοια επιδρομή είχε γίνει πριν από 2.800 χρόνια από τους Αραμαίους του βασιλείου της Δαμασκού. Πιστεύοντας λοιπόν ότι η φύση του εδάφους θα υποχρέωνε τον συριακό στρατό να ακολουθήσει τον ίδιο δρόμο, ο Γιαντίν διέταξε τις δυνάμεις του όπως οι αρχαίοι βασιλιάδες του Ισραήλ, και, όπως το είχε προβλέψει, οι εισβολείς ακολούθησαν τον ίδιο δρόμο με τους προγόνους τους. Οι Ισραηλίτες αξιωματικοί μελέτησαν καλά το βιβλικό χωρίο και ύστερα μάζεψαν τους άνδρες τους, οπλισμένους με πολυβόλα και χειροβομβίδες, και τους διάβασαν το σημείο της Βίβλου που περιείχε τη μάχη. Η σκέψη και μόνον ότι βρίσκονταν στον ίδιο τόπο που τον είχαν υπερασπίσει νικηφόρα οι πρόγονοί τους, στήριξε θαυματουργικά το ηθικό των ανδρών. Ο στρατηγός πιστεύει πως το στοιχείο αυτό τους βοήθησε πολύ να νικήσουν. Τον Δεκέμβριο του ίδιου χρόνου οι Αιγύπτιοι εξαπέλυσαν μία εκστρατεία παρενοχλήσεως των ισραηλιτικών χωριών του Νεγκουέβ. Και πάλι ο Γιαντίν κατέφυγε στη Βίβλο, που ανέφερε ένα δρόμο, ξεχασμένο από αιώνες, που οδηγούσε σχεδόν κατευθείαν στο Μουστράφα, τόπο συγκεντρώσεως των Αιγυπτίων. Με τη βοήθεια μηχανών οι Ισραηλίτες άνοιξαν τους βράχους που έκλειναν το δρόμο και τη νύχτα πέρασαν άρματα μάχης και αυτοκίνητα ανεφοδιασμού. Η απροσδόκητη επίθεση έφερε την ήττα των Αιγυπτίων, διέλυσε το αμυντικό σύστημά τους, και έγινε αιτία να διακοπούν οι εχθροπραξίες.

Όσο η Βίβλος δίνει την πολυτιμότερή της συμβολή για την αναδιοργάνωση του Ισραήλ. Στον άγονο αυτόν τόπο η αναδάσωση είναι βασική ανάγκη. Από τον καιρό της επιστροφής τους οι Ισραηλίτες δεν έπαψαν να φυτεύουν δέντρα και να δίνουν στα δάση τα ονόματα των ηγετών τους και των φίλων τους: Βαΐσμαν, Λόρδος Μπάλφουρ, Γεώργιος 5ος, κ.α. Η Βίβλος τους οδήγησε όχι μόνο στην εκλογή του είδους των δέντρων, αλλά και της τοποθεσίας. Πριν από λίγα χρόνια έγινε ολόκληρη συζήτηση για το που θα έπρεπε να φυτέψουν το μεγάλο "Δάσος των Μαρτύρων του Ισραήλ". Μερικοί ήθελαν να το φυτέψουν σ' έναν λόφο που φαινόταν εντελώς άγονος. Την απάντηση την έδωσε το βιβλίο του Ιησού του Ναυή, όπου αναφέρεται πως ο λόφος αυτός σκεπαζόταν άλλοτε με δέντρα. "Το πρώτο δέντρο που φύτεψε ο Αβραάμ", εξήγησε ο Δρ Ιωσήφ Βαΐτς, "ήταν μυρική. Πριν από τέσσερα χρόνια φυτέψαμε 2 εκατομμύρια μυρικές στην ίδια περιοχή. Ο Αβραάμ είχε δίκιο. Η μυρική είναι ένα από τα σπάνια δέντρα που μπορούν να ευδοκιμήσουν σ' έναν τόπο που δέχεται κάθε χρόνο λιγότερο από 150 χιλιοστά βροχής.

Από πολλά χρόνια ο Δρ Βαΐτς είχε παρακολουθήσει το φύτεμα 20 εκατομμυρίων δέντρων στην Παλαιστίνη. Έχουν να γίνουν ακόμη πολλά ώσπου να φθάσουμε τα 200 εκατομμύρια, που έχει ορίσει ο λαός του Ισραήλ. Αν διατηρηθεί όμως ο σημερινός ρυθμός αναδάσωσης πάντα σύμφωνα με τις υποδείξεις της Βίβλου οι Ιουδαίοι θα δουν ίσως να πραγματοποιείται η προφητεία του Ιεζεκιήλ: "Η γη αυτή, η οποία ήταν αφανισμένη, έγινε σαν τον παράδεισο της Εδέμ" (Ιεζ. 36:35).

BLAKE CLARK

(Περιοδικό "ΕΠΙΛΟΓΗ", Ιούλιος 1954).